

کنفرانس‌های پگواش در ساینس و امور جهانی

جایزه صلح نوبل 1995

www.pugwash.org

دفتر روم	دفتر جینیوا	دفتر لندن	دفتر واشینگتن دی سی
c/o Accademia dei Lincei Via della Lungara 10 I-00165 Rome, Italy T: (+39) 06 687-8376 M: (+39) 333-456 6661 Email: claudia@pugwash.org	7bis Avenue de la Paix, 2 nd floor 1202 Geneva, Switzerland T: (+41-22) 9073667 F: (+41-22) 9073669 M: (+41-79) 659-8186 E-mail: sergey@pugwash.org	Ground Floor Flat 63A Great Russell Street London WC1B 3BJ, UK M: (+44) 7920-747560 E: sandra@pugwash.org	1211 Connecticut Ave., NW, Rm. 828 Washington, DC 20036 T (+1-202) 478-3440 E: pugwashdc@aol.com
[دفتر ژنو]	لطفاً جواب خود را بفرستید به: [X]	دفتر لندن []	دفتر واشینگتن دی سی

گزارش نشست پگواش در کابل

۱۳ دسمبر ۲۰۱۶

پاولو کوتا راموسینو

به تاریخ ۱۳ دسمبر سال ۲۰۱۶ میلادی موسسه پگواش در هوتل انترکانتیننتل کابل جلسه برگزار نمود که در آن از جهت های مختلف به تعداد (۴۰) نفر سیاسیون اشتراک نموده بودند (لست اشتراک کننده گان در اخیر همین گزارش مشاهده کرده می‌تواند). هدف اصلی این جلسه بررسی نظریات مختلف در رابطه به پروسه صلح در افغانستان بود و در پرتو توافقنامه موفق صلح بین حکومت افغانستان و حزب اسلامی طالبان نیز به همچو یک توافقنامه احتمالی صلح با حکومت افغانستان برسد که این مسله نیز جز این گفتگو ها بود البته با در نظر داشت اینکه حزب اسلامی در مقایسه با طالبان در بیشتر مناطق این کشور حاکمیت نداشتند.

در پهلوی این، طرح ۱۹ ماده ای صلح موسسه بین المللی پگواش جز مهم این بحث اشتراک کننده گان بود. طرح صلح پگواش یک طرح کاری و عملی می‌باشد که به وضاحت بیشتر نیاز دارد و در آینده این پلان به همکاری دیدگاه های رهبران سیاسی افغانستان و طالبان بیشتر غنی خواهد شد. همه جناح ها تاکید به این دارند که افغان ها در کشور شان خواهان صلح پایدار هستند بخاطر اینکه جنگ چهار دهه اخیر، مداخلات خارجی و تحمیل نمودن جنگ های قوت های مختلف بر این کشور امیدواری را برای صلح به بار آورده است. به باور آنها موجودیت دراز مدت قوت های خارجی نه مفید و نه هم قناعت بخشنده بود و کشور های خارجی هرچه زودتر قوت های شانرا باید از این خاک بیرون نمایند. آنها بدین باور هستند که افغان ها باید در آینده در یک ترکیب صلح آمیز با همه کشور های جهان همکاری نماید. صلح در جامعه افغانی یک اصل اساسی برای پیشرفت اقتصادی و انکشاف اجتماعی می‌باشد. آنان افزودند که این یک کاستی بزرگ خواهد بود تا طالبان را مجبور به

تسلیم شدن فوری وادار نمایند . در گذشته ها حکومت افغانستان طالبان را مخاطب ساختند تا آنان اسلحه شانرا بدون قید و شرط بر زمین گذاشته این در حالی است که طالبان تنها به امریکای ها خواهان گفتگو صلح بودند . اشتراک طالبان در قدرت یک بخش مهم برای پایان دادن بحران موجود در افغانستان میباشد و دور از حقیقت نخواهد بود که مذاکرات بین الافغانی در این روند مفید شمرده میشود .

در این جلسه تذکر به عمل آمد تا در این عرصه حکومت افغانستان وادار شده تا به یک تنازل مشخص آماده گردد . باید یاد آور شویم که دیالوگ حکومت افغانستان بطور واضح مهم و مفید بوده است .

به گفته یکی از اشتراک کننده گان در صورت عدم همکاری حکومت افغانستان گفتگو های صلح بی نتیجه خواهد بود . و برخی ها گفتگو های بی طرفانه صلح و بدور از همکاری حکومت را نیز مهم دانستند . و عده دیگری از اشتراک کننده گان بدین باوراند که حکومت افغانستان هم اکنون در بسیاری از موارد متکی به کمک های خارجی است که این پروسه ممکن برای مدت بیشتر ادامه نخواهد داشت که به همین ملحوظ بهتر دانسته میشود تا راهی برای گفتگو ها با طالبان جستجو گردد . و قابل یاد آوری است که همکاری جامعه جهانی در پیوند به پروسه صلح اصل اساسی دانسته شد .

طالبان را بطور کلی تروریستان نباید گفت بلکه یک گروه سیاسی در جامعه افغانی شناخته شود . طالبان بارها صریحاً گفته است که آنان خواستار صلح و اشتراک در قدرت بود و در عین زمان انحصار قدرت را رد میکند . آنها متعهد به همه حقوق بشری و حقوق زنان هستند که این اقدام شان مثبت دانسته میشود . و این که میکانیزم اشتراک در قدرت چه نوع تعریف شود به یک فهم مشخص نیاز دارد که باید ساخته شود اینکه در طرح ۱۹ ماده ای یاد آوری از حکومت موقت گردیده است ، به اساس علل گوناگون زیر سوال اشتراک کننده گان آمده است . آیا منظور از حکومت موقت این است که ما از صفر شروع خواهیم کرد ؟ آیا این یک راهی امکان پذیر است ؟ زمان حکومت موقت (که قبل از انتخابات جدید صورت میگیرد) هم یک نقطه سوال بر انگیز شمرده میشود . و مسئله مهم دیگر این است که موقف حکومت فعلی در این زمینه چه خواهد بود ؟ آیا ما درچوکات حکومت موقت تنها دو جهت عمده (حکومت و طالبان) را مورد بررسی قرار میدهیم ؟ یکی از اشتراک کننده گان عوض حکومت موقت "حکومت ملی اشتراکی" را پیشنهاد نمودند اما نیاز به تعریف دقیق این اصطلاح دیده میشود که بصورت درست تشریح گردد .

به نظر همه آنان آتش بست یکی از شرایط عمده به شمار میرود تا خصومت بین طالبان و دیگر گروه های افغانی به پدیده رقابت سیاسی مبدل گردد چیزی که یک گام بنیادی به طرف صلح به نظر میآید . به تعقیب روند آتش بست طالبان را به صورت اجباری وادار به ترک نمودن مناطق تحت کنترل آنان نخواهد ساخت اما بیشتری از اشتراک کننده گان بدین باورند که این عمل منتج به تجزیه و تقسیم جغرافیای افغانستان بین گروه های مختلف خواهد شد . تمامیت عرضی افغانستان یک هدف مشترک است که به اساس موافقه همه نباید در خطر انداخته شود . تامین وحدت ملی در افغانستان و خصوصاً جلوگیری از تفرقه های قومی موارد است که در اولویت های بزرگ تمام افغان ها قرار دارد. حفظ حقوق همه اقوام افغانستان در پروسه صلح عنصر مهم دانسته میشود که این اصل نیز در جلسه مذکور زیر بحث گرفته شد . و در این جلسه از امکانات برگزاری جرگه های مختلف نیز یاد آوری صورت گرفت اما ارجحیت به جرگه منطقوی و ملی داده شد . در قبال این از برگزار نمودن جرگه تقنینی نیز تذکر به عمل آمد که به اساس آن از تغیر احتمالی در قانون اساسی پدید می آید و در اکثر از موارد این یکی از خواسته های طالبان نیز بوده .

طالبان باید از یک آدرس سیاسی برخوردار باشد تا در برقراری تماس به آنان تسهیلات فراهم گردد و در عین زمان برای آنها زمینه گشت و گذار آزادانه و گفتگو با سایر افغان ها محیا گردد . این طرح ۱۹ ماده ای صلح به طور کل یک میکانیزم درست پذیرفته شد که بیشتر واضح و تصحیح گردد اشتراک کننده گان جلسه ۱۳ دسمبر سال ۲۰۱۶ از بررسی بیشتر این پلان صلح را حمایت میکند . حمایت طالبان از گفتگو های صلح یکی از نقاط مهم است چون دریافت نمودن راه حل در روند صلح از سوی آنها یک اصل مهم دیگری به شمار میرود . در این جلسه نیز تذکر گردید که موقف مخالف طالبان در قبال موجودیت گروه داعش مفید و موثر تلقی گردید و به همین ملحوظ طالبان را باید بطور قانونی یک گروه سیاسی شناخت .